

Nr 74.

Av herrar **Julin** och **Thulin**, *angående vissa avlöningsbestämmelser för tulltjänstemän, som varit förordnade å extra stat.*

I Kungl. Maj:ts brev till generaltullstyrelsen den 27 oktober 1922 meddelades vissa bestämmelser ifråga om övergång till den från och med den 1 januari 1923 gällande nya lönestaten för ordinarie tjänstemän vid tullverket. I dessa övergångsbestämmelser fastställdes beträffande tjänsteman, som efter anslag och ansökning förordnats å tjänst på tullverkets extra stat eller i omedelbar eller medelbar succession efter å sådan tjänst förordnad tjänsteman eller å tjänst, som jämlikt Kungl. Maj:ts beslut skolat, i avbidan på tullverkets omorganisation, icke besätts med ordinarie innehavare utan uppehållas på förordnande, eller i omedelbar eller medelbar succession efter sålunda förordnad tjänsteman, att vid placering i löneklass i samma eller motsvarande tjänst eller i annan till samma lönegrad å den nya lönestaten hörande tjänst skulle så anses som om han under tiden för förordnandet varit ordinarie innehavare av motsvarande befattning. Tjänsteman tillhörande någon av nyss uppräknade grupper skulle jämväl enligt samma övergångsbestämmelser åtnjuta förmånen av personligt lönetillägg, därest hans avlöning på den nya staten understeg hans förutvarande löneinkomst.

I samma övergångsbestämmelser ävensom i Kungl. Maj:ts kungörelse den 31 december 1921 (nr 778) har därjämta ordinarie tjänsteman, respektive icke ordinarie befattningshavare förbehållits rätt att icke lida minskning i förut innehavd förmån i fråga om semester. Däremot hava förut nämnda tjänstemän å extra stat etc. efter övergången på den nya lönestaten icke kommit i åtnjutande av dittills innehavd förmån av 1 månads semester, oaktat ett flertal av ifrågavarande tjänstemän ägt sådan förmån i fem år.

I Kungl. Maj:ts kungörelse den 15 juni 1922 (nr 368) meddelades bl. a., att tjänsteman, vilken omedelbart före avlöningsreglementets ikraftträdande för tullverket innehade å tullverkets ordinarie eller extra stat uppförd kammarskrivarbefattning, och som överginge på den nya staten, skulle, sedan han med tillämpning jämväl av nämnda reglementes bestämmelser om tillgodoräknande av tjänstetid kunde anses hava tillhört den för kammarskrivarbefattning avsedda lönegradens högsta löneklass i sex år, äga att under de för uppflyttning i högre löneklass eljest föreskrivna villkor åtnjuta lön i närmast högre löneklass inom närliggande lönegrad —

d. v. s. 17 löneklassen — såsom om denna senare löneklass tillhört den för kammarskrivare bestämda lönegraden.

I avseende på rätt till s. k. övergångsavlöning enligt Kungl. Maj:ts kungörelse den 15 juni 1922 (nr 369) hava tjänstemän å extra stat etc. icke kommit i åtnjutande av sagda avlöning, oaktat ifrågavarande tjänstemän i likhet med tjänstemännen å ordinarie stat tidigare uppburit lönen i förskott.

Slutligen hava merberörda tjänstemän å extra stat etc. icke kommit i åtnjutande av i Kungl. Maj:ts kungörelser den 15 juni 1922 (nr 356), och den 15 juni 1923 (nr 265) omförmälda personliga dyrtidstillägg, vilket synes vara en oformlighet med hänsyn därtill, att samma tjänstemän, som ovan nämnts, beviljats personligt lönetillägg.

Av ovanstående framgår, att de tjänstemän, som före 1923 års ingång förordnats å tjänst på tullverkets extra stat etc. i vissa fall såsom ifråga om tillgodoräkning av viss tjänstetid och ifråga om personligt lönetillägg samtliga jämförts med de ordinarie befattningshavarna, i andra fall såsom ifråga om semester, övergångsavlöning och personligt dyrtidstillägg icke medgivits de för de ordinarie tjänstemännen beviljade förmånerna vid övergången på den nya staten, i ytterligare andra fall såsom ifråga om kammarskrivarnas rätt till placering i 17 löneklassen uppdelats så, att tjänstemän på extra stat, men icke de övriga av ovanberörda tjänstemannagrupper, jämförts med de ordinarie. Det synes härav framgå att statsmakterna vid överflyttningen av ifrågavarande tjänstemän till den nya lönestaten knappast hava handlat följdriktigt.

Denna olikformighet i behandlingen av ovanberörda tjänstemäns å extra stat etc. övergång till det nya avlöningsreglementet är desto oförklarligare som riksdagen genom beslut av den 2 april 1914 i alla avseenden tillerkänt dessa tjänstemän samma löneförmåner som utgått för de ordinarie tjänstemännen. Att det ej varit statsmakternas mening att ställa tullverkets tjänstemän å extra stat etc. i någon undantagsställning gentemot de ordinarie, framgår till yttermera visso dels av det beslut vid 1921 års riksdag, som resulterade i Kungl. Maj:ts kungörelse den 22 juni samma år (nr 445), dels ock av Kungl. Maj:ts brev till kungl. generaltullstyrelsen den 28 augusti 1922, vari sagda styrelse bemyndigades att vid övergången till den nya staten utan föregående anslag och ansökning åt tjänstemän av ovanberörda tjänstemannakategorier utfärda konstitutorial å ordinarie tjänst.

Åberopande det ovan anförda få vi, med hänvisning till att beträffande vissa kammarskrivares placering i 17 löneklassen särskild motion (nr 73) avgivits, hemställa,

att riksdagen måtte besluta att tillerkänna tulltjänsteman, som omedelbart före det nu gällande avlöningsreglementets ikraftträdande var förordnad å tjänst på tullverkets extra stat eller i omedelbar eller medelbar succession efter å så-

dan tjänst förordnad tjänsteman eller å tjänst, som jämlikt Kungl. Maj:ts beslut skolat, i avbidan på tullverkets omorganisation, icke besättas med ordinarie innehavare utan uppehållas på förordnande eller i omedelbar eller medelbar succession efter sålunda förordnad tjänsteman,

dels rätt att icke lida minskning i honom förut tillkommande förmån i fråga om semester, varvid en månad alltid skall räknas som 30 dagar,

dels rätt till avlöningsbelopp, som omförmäles i Kungl. Maj:ts kungörelse den 15 juni 1922 (nr 369) (s. k. övergångsavlöning),

dels ock rätt till personligt dyrtidstillägg enligt Kungl. kungörelsen den 15 juni 1921 (nr 356) och den 15 juni 1923 (nr 265).

Stockholm den 19 januari 1924.

Teodor Julin.

Einar J:son Thulin.
